

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Valentina Clevadi
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspunderea Limitată „Elita-5 Auto” în procedura falimentului, Balan Vladimir,

în cauza intentată la cererea lichidatorului Societății cu Răspunderea Limitată „Elita-5 Auto” în procedura falimentului, Balan Vladimir cu privire la validarea popririi în raport cu terțul poprit Gospodăria Țărănească „Calmîc Iurie Valentin”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, prin care a fost respinsă cererea lichidatorului Societății cu Răspunderea Limitată „Elita-5 Auto” în procedura falimentului, Balan Vladimir privind validarea popririi față de terțul poprit Gospodăria Țărănească „Calmîc Iurie Valentin”, ca fiind tardivă și litigioasă și desființată poprirea Societății cu Răspunderea Limitată „Elita-5 Auto” în procedura falimentului în raport cu terțul poprit Gospodăria Țărănească „Calmîc Iurie Valentin”,

c o n s t a t ă :

Prin hotărîrea instanței de insolvabilitate a Curții de Apel Chișinău din data de 27 mai 2015 a fost intentată procedura de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Elita-5 Auto”.

Prin încheierea instanței de insolvabilitate din 07 octombrie 2015 s-a dispus intentarea procedurii falimentului în privința SRL „Elita-5 Auto”.

La 14 ianuarie 2016, lichidatorul procedurii de faliment al SRL „Elita-5 Auto”, Balan Vladimir, s-a adresat instanței de insolvabilitate cu cerere către GȚ „Calmîc Iurie Valentin” privind validarea popririi și încasarea datoriei.

În motivarea cererii a invocat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 07d-12/10 din 08 decembrie 2010, încheiat între SRL „Elita-5 Auto” în calitate de vânzător și GȚ „Calmîc Iurie Valentin” în calitate de cumpărător, SRL „Elita-5 Auto” a transmis în proprietatea GȚ „Calmîc Iurie Valentin” autobusul de marcă „JAC HK6798H”, iar cumpărătorul GȚ „Calmîc Iurie Valentin” s-a obligat să achite vânzătorului SRL „Elita-5 Auto” prețul autobuzului în mărime de 22 500 euro în termen de 12 luni din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

Remarcă că în vederea garantării executării obligațiilor care decurg din contractul de vânzare-cumpărare nr. 07d-12/10 din 08 decembrie 2010, la data de 15 decembrie 2010 GȚ „Calmîc Iurie Valentin” a gajat în favoarea SRL „Elita-5 Auto” autobusul de marcă „JAC HK6798H”, cu numărul de înregistrare ANAW 770.

Susține că conform datelor evidenței contabile ale SRL „Elita-5 Auto” a constatat faptul că GȚ „Calmîc Iurie Valentin” dispune de o datorie față de SRL „Elita-5 Auto” în sumă de 150 578,25 lei ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare nr. 07d-12/10 din 08 decembrie 2010.

Mai invocă în susținerea poziției sale și prevederile art. 107 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței, care indică că, după intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul și/sau lichidatorul vor lua neîntârziat în primire și administrare toate bunurile care aparțin masei debitoare. Administratorul/lichidatorul, în baza hotărîrii de intentare a procedurii de insolvență și/sau a încheierii instanței de insolvență, impune, prin executare silită, predarea bunurilor aparținînd masei debitoare care se găsesc la debitor sau la terți, cu evacuarea forțată a persoanelor care le dețin în posesie sub orice formă. În baza actului judecătoresc, administratorul/lichidatorul va dispune prin ordin intrarea, reținerea, ridicarea, eliberarea, evacuarea, instalarea, sigilarea și sechestrarea bunurilor incluse în masa debitoare.

Astfel, indică că la 07 decembrie 2015, în temeiul art. 126 alin. (1), (2), (3), (5) al Legii insolvenței, lichidatorul insolvenței SRL „Elita-5 Auto”, a expediat terțului poprit GȚ „Calmîc Iurie Valentin” somația de înființare a popririi mijloacele bănești în sumă de 150 578,25 lei și 1-a obligat să achite în termen de 5 zile datoria acumulată.

Însă, prin răspunsul terțului poprit din 17 decembrie 2015, acesta și-a exprimat dezacordul cu somația de înființare a popririi și nu a achitat pînă în prezent datoria față de SRL „Elita-5 Auto”.

Solicită validarea popririi cu încasarea de la terțul poprit GȚ „Calmîc Iurie Valentin” în favoarea debitorului SRL „Elita-5 Auto” a sumei datorate în cuantum de 150 578,25 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, a fost respinsă cererea lichidatorului SRL „Elita-5 Auto” în procedura falimentului, Balan Vladimir privind validarea popririi față de terțul poprit Gospodăria Țărănească „Calmîc Iurie Valentin” în sumă de 150 578,25 lei, ca fiind tardivă și litigioasă și desființată poprirea SRL „Elita-5 Auto” în procedura falimentului în raport cu terțul poprit Gospodăria Țărănească „Calmîc Iurie Valentin” în sumă de 150 578,25 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de insolvență, la 25 februarie 2016, lichidatorul SRL „Elita-5 Auto” în procedura falimentului, Balan Vladimir a declarat recurs împotriva acesteia, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe, soluționînd prin decizie problema în fond, dispunerea admiterii cererii de validare a popririi înaintată de către lichidatorul SRL „Elita-5 Auto” împotriva GȚ „Calmîc Iurie Valentin”, cu încasarea de la terțul poprit GȚ „Calmîc Iurie Valentin” în beneficiul SRL „Elita-5 Auto”, în proces de insolvență a datoriei în sumă de 150 578,25 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărîrea primei instanțe, considerînd-o neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu au fost

constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Afirmă că lichidatorul SRL „Elita-5 Auto” a respectat întru totul prevederile art. 126 din Legea insolvenței ce ține de instituția popririi și normele prevăzute de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea în practica judiciară a Legii insolvenței nr. 2 din 24 martie 2014.

Consideră, că la adoptarea hotărârii de desființare a popririi instanța de judecată nu a dat o apreciere justă prevederilor legislației în vigoare și tuturor probelor anexate la dosar, condiționând astfel la adoptarea unei hotărâri ilegale în fond.

Cu referire la prevederile art. 130 alin. (4) și (5) CPC, care obligă instanța de judecată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele și care stabilește că proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe, că datele pe care le conține corespund realității, susține că instanța de judecată a trecut cu vederea cele invocate de către lichidatorul SRL „Elita-5 Auto” într-u admiterea cererii de validare a popririi și a dat preferință la adoptarea hotărârii numai declarațiilor reprezentantului terțului poprit.

Cît privește respingerea cererii lichidatorului SRL „Elita-5 Auto” privind validarea popririi pe motivul, că această cerere este tardivă remarcă, că din materialele cauzei se constată cu certitudine faptul, că lichidatorului SRL „Elita-5 Auto” a aflat despre existența datoriei terțului poprit față de debitor după desemnarea sa în calitate de administrator prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2015, fapt ce demonstrează, că termenul de prescripție la acțiune nu a expirat.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cît și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Drept urmare instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 februarie 2016 împotriva hotărârii instanței de insolvență din 10 februarie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea hotărârii instanței de insolvență și remiterea pricinii la rejudecare din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2015, a fost intentată procedura de insolvență față de SRL „Elita-5 Auto”,

fiind desemnat în calitate de administrator al procesului de insolabilitate Balan Vladimir.

Iar prin încheierea instanței de insolabilitate din 07 octombrie 2015 s-a dispus intentarea procedurii falimentului în privința SRL „Elita-5 Auto”.

Tot actele cauzei atestă că la 14 ianuarie 2016, lichidatorul procedurii de faliment al SRL „Elita-5 Auto”, Vădim Bălan, a înaintat instanței de insolabilitate o cerere cu privire la validarea popririi și încasarea de la terțul poprit GȚ „Calmîc Iurie Valentin” a datoriei în sumă de 150 578,25 lei.

Drept temei de înființare a popririi în privința GȚ „Calmîc Iurie Valentin”, se invocă contractul de vânzare-cumpărare nr. 07d-12/10 din 08 decembrie 2010, încheiat între SRL „Elita-5 Auto” în calitate de vânzător și GȚ „Calmîc Iurie Valentin” în calitate de cumpărător, în temeiul căruia SRL „Elita-5 Auto” a transmis în proprietatea GȚ „Calmîc Iurie Valentin” autobuzul de marcă „JAC HK6798H”, iar cumpărătorul GȚ „Calmîc Iurie Valentin” s-a obligat să achite vânzătorului SRL „Elita-5 Auto” prețul autobuzului în mărime de 22 500 euro în termen de 12 luni din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

Tot actele cauzei atestă că în vederea garantării executării obligațiilor care decurg din contractul de vânzare-cumpărare nr. 07d-12/10 din 08 decembrie 2010, la data de 15 decembrie 2010 GȚ „Calmîc Iurie Valentin” a gajat în favoarea SRL „Elita-5 Auto” autobuzul de marcă „JAC HK6798H”, cu numărul de înregistrare ANAW 770.

Este cert și faptul că în urma examinării actelor contabile, administratorul insolabilității a depistat existența unor datorii neachitate către întreprinderea insolabilă, și anume datoria GȚ „Calmîc Iurie Valentin” în sumă de 150 578,25 lei ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare nr. 07d-12/10 din 08 decembrie 2010, fiind înaintată în adresa ultimei somația, în temeiul art. 126 alin. (2) al Legii insolabilității, cu privire la achitarea datoriei, înștiințându-o despre înființarea popririi în privința acesteia și despre obligativitatea achitării datoriei acumulate în termen de 5 zile de la recepționarea somației.

Iar prin răspunsul terțului poprit din 17 decembrie 2015, acesta și-a exprimat dezacordul cu somația de înființare a popririi, refuzînd achitarea datoriei pretinse de SRL „Elita-5 Auto”.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, Curtea de Apel Chișinău, a ajuns la concluzia respingerii cererii lichidatorului SRL „Elita-5 Auto” în procedura falimentului cu privire la validarea popririi în raport cu terțul poprit GȚ „Calmîc Iurie Valentin” în sumă de 150 578,25 lei ca fiind tardivă și litigioasă, desființând poprirea instituită față de terțul poprit GȚ „Calmîc Iurie Valentin”.

Întru argumentarea soluției date instanța de insolabilitate a reținut faptul că contractul de vânzare-cumpărare nr. 07d-12/10, semnat între SRL „Elita-5 Auto” în calitate de vânzător și GȚ „Calmîc Iurie Valentin” în calitate de cumpărător, prin care a fost procurat autobuzul de marcă „JAC HK6798H”, la prețul de 22 500 euro, ce urma să fie achitat în termen de 12 luni din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, a fost încheiat între părți la 08 decembrie 2010, respectiv, termenul pentru executare a contractului a fost scadent la 08 decembrie 2011.

Prin urmare, cu referire la art. 104 din Legea insolabilității, instanța a statuat

că în situația în care datoria solicitată a fi încasată prin cererea de poprire datează din 2011, iar procesul de insolabilitate a fost intentat în 2015, cerința este tardivă, deoarece a fost depusă peste termenul de 3 ani precedenți intentării procedurii de insolabilitate.

La fel, instanța de insolabilitate a reținut că din motivul deteriorării în continuu a autobuzului litigios, cumpărătorul a remis acest mijloc de transport către vânzătorul SRL „Elita-5 Auto” pentru reparație sau pentru schimb, unde se află pînă în prezent, circumstanță pentru care instanța de insolabilitate a considerat oportun desființarea popririi, pe motiv că a apărut un litigiu de drept care urmează a fi judecat în procedura generală contencioasă.

Instanța de recurs, analizând materialele anexate la dosar în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția dată de către instanța de insolabilitate a fost emisă fără a fi dată o apreciere corespunzătoare cererii supuse examinării în raport cu circumstanțele pricinii și prevederilor legale aplicabile la caz.

Așadar, în conformitate cu art. 126 alin. (1), (2), (5) și (9) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, sunt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolabilității/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate/faliment asupra debitorului. În termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor – de la scadența acestora, terțul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolabilității/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanța poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile incorporale poprite și să trimită dovada către administratorul insolabilității/lichidator pentru a fi preluate. Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolabilității /lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolabilitate în vederea validării popririi.

Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

Din conținutul normei enunțate este de înțeles că sunt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești care sunt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice existente. Totodată, Legea insolabilității obligă debitorul, care înaintează

cerere de validare a popririi, de a face dovada existenței creanței pe care o are împotriva terțului poprit.

Raportând prevederile legale sus citate la circumstanțele pricinii, instanța de recurs reține că instanța de insolvabilitate, examinând cauza și respingînd cererea lichidatorului SRL „Elita-5 Auto” cu privire la validarea popririi ca fiind depusă tardiv, nu a stabilit cert, din punct de vedere juridic, din care moment termenul de prescripție extinctivă a început să curgă pentru lichidatorul SRL „Elita-5 Auto”.

Or, instanța de insolvabilitate a trecut cu vedere că contractul de vînzare-cumpărare nr. 07d-12/10, semnat între SRL „Elita-5 Auto” în calitate de vînzător și GȚ „Calmîc Iurie Valentin” în calitate de cumpărător, prin care a fost procurat autobusul de marcă „JAC HK6798H”, a fost semnat la 08 decembrie 2010, însă prețul acestuia de 22 500 euro, urma a fi achitat în termen de 12 luni.

În aceste condiții, în caz afirmativ, urma a se verifica cum au fost efectuate plățile de către GȚ „Calmîc Iurie Valentin” pentru bunul mobil procurat, precum și ultima tranșă efectuată de acesta, în contul achitării bunului procurat.

Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că, fără a verifica aceste circumstanțe, concluzia instanței de insolvabilitate cu privire la respingerea cererii de validare a popririi ca fiind depusă tardiv poartă un caracter neclar și incert, astfel că instanța de recurs este în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Pe de altă parte, instanța de insolvabilitate, deși face referire la faptul că datoria solicitată a fi încasată prin cererea de poprire datează din anul 2011, iar procesul de insolvabilitate a fost intentat în anul 2015 și constată că cererea de validare a popririi a fost depusă peste termen de 3 ani precedenți intentării procedurii de insolvabilitate.

Însă greșit a reținut și incidența la caz a prevederilor art. 104 din Legea insolvabilității, care reglementează aspecte ce țin de anularea unor acte juridice și care acordă dreptul administratorului/lichidatorului de a introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni în vederea anulării unor acte juridice încheiate de debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolvabilitate.

Or, obiectul pretențiilor înaintate de lichidatorul SRL „Elita-5 Auto” Balan Vladimir constituie validarea popririi și încasarea datoriei de la terțul poprit, și nici de cum declararea nulității a cărorva acte juridice, care ar impune aplicarea normei citate.

În această ordine de idei instanța de recurs menționează că este vădit neîntemeiată și eronată concluzia instanței de insolvabilitate privind aplicarea prevederilor art. 104 din Legea insolvabilității în cazul respingerii cererii de validare a popririi cu ocazia omiterii termenului, or, sunt anumite condiții stabilite de legiuitor, la invocarea cărora, acțiunea poate fi respinsă în temeiul expirării termenului general de prescripție extinctivă, însă care în speța dată nu au fost determinate de instanța de insolvabilitate, aspect ce în plus indică asupra netemeinicii soluției adoptate în cauza dată.

La caz, independent de acest aspect, este evident că, pentru a determina că cererea este depusă cu omiterea termenului de prescripție, instanța de insolvabilitate urma să stabilească, întîi de toate, care lege este aplicabilă cu supremație litigiului dat, pentru ca în dependență de norma de drept aleasă, să stabilească cert de la ce dată acest termen a început să curgă.

Totodată, instanța de recurs consideră necesar de remarcat că în sensul prevederilor art. 126 din Legea insolvenței, legiuitorul identifică că terțul poprit nu poate face contestație împotriva popririi, acesta având posibilitatea să-și apere poziția doar în instanța de insolvență, care la rândul său, administrând fiecare probă prezentată de părți, decide asupra validării popririi sau asupra desființării acesteia.

Instanța de recurs constată că, deși instanța de insolvență citează prevederile enunțate, însă o dată cu respingerea cererii cu privire la validarea popririi ca fiind depusă tardiv, se expune și asupra desființării acesteia, pe motivul identificării în cauză a unui litigiu de drept între părți, care urmează a fi judecat în procedura contencioasă generală, cu toate că la materialele cauzei lipsesc probe în susținerea concluziei instanței de apel, care a format convingerea desființării popririi.

Pe calea de consecință, instanța de recurs relevă că această concluzie a instanței de insolvență este una pripită, nefiind confirmată prin probe concludente, or la materialele pricinii lipsesc date care ar confirma că anume din motivul deteriorării în continuu a autobuzului de marcă „JAC HK6798H”, cumpărătorul, la caz, GȚ „Calmic Iurie Valentin”, a remis acest mijloc de transport către vânzătorul SRL „Elita-5 Auto” pentru reparație sau pentru schimb și că acesta se află în posesia ultimului pînă în prezent.

În conexiunea celor descrise se va menționa că hotărârea judecătorească trebuie să fie una convingătoare, coerentă și logică. Pentru a se atinge acest scop, analiza pe care considerentele o conțin trebuie să privească susținerile și apărările părților, în raport cu limitele legale ale fazei procesuale, în sensul de a se răspunde la acestea, iar nu de a fi obstaculate, neabordarea lor lăsând loc și la suspiciuni.

Aici instanța de recurs menționează și art. 6 alin. (1) al Convenției, în sensul cărui trebuie de înțeles că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În cauză, însă, se constată că soluția primei instanțe nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Pentru considerentele descrise, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa hotărârea instanței de insolvență și a remite pricina spre rejudecare în prima instanță.

La rejudecare, instanța urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând chestiunea supusă examinării, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

Prin prisma prevederilor art. 5 alin. (9) Legea insolvenței, se va reține că în cazul casării unei hotărâri a instanței de insolvență, cu remiterea cauzei la rejudecare, rejudecarea se va face de alt complet al instanței de insolvență (alt judecător).

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către lichidatorul Societății cu Răspunderea Limitată „Elita-5 Auto” în procedura falimentului, Balan Vladimir.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, în cauza intentată la cererea lichidatorului Societății cu Răspunderea Limitată „Elita-5 Auto” în procedura falimentului, Balan Vladimir cu privire la validarea popririi în raport cu terțul poprit Gospodăria Țărănească „Calmîc Iurie Valentin”, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva